

Iubiți credincioși,

În Duminica dinaintea Botezului, Biserica ne re-propune citirea Evangheliei lui Marcu pornind chiar de la primul verset: *„Începutul Evangheliei lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu...”* (Mc. 1,1). Este o invitație care ne cere să re-începem și să nu considerăm că am terminat. În credință suntem întotdeauna începători și trebuie să re-trecem prin lucrurile fundamentale. Evanghelia lui Marcu se prezintă ca o Evanghelie pentru catehumeni, adică pentru cei care încă nu sunt botezați, care nu au cunoscut pe deplin credința în Dumnezeu. Găsim în paginile ei prima cateheză sistematică a istoriei Bisericii.

„Începutul Evangheliei...” în realitate textul original spune: „Principiul Evangheliei”, având sens de fundament, de constituție, de schemă de bază a vestirii mântuirii, și principiul acestei Evanghelii este Isus acceptat ca și Cristos, adică Mesia, Fiul lui Dumnezeu. Se pare că liturghia de azi a vrut să ne demonstreze recunoașterea acestui Principiu permanent, pentru a-l reafirma și mărturisi din nou înaintea lumii.

Evanghelia este, înainte de toate, un mesaj de mângâiere, așa îl prezintă Isaia: *„Mângâiați, mângâiați pe poporul Meu... Vorbiți inimii Ierusalimului și strigați-i că munca de rob a luat sfârșit”*

(Is. 40,1-2). Evanghelia este vestirea unui eveniment bun, favorabil, de bucurie, este anunțarea sfârșitului sclaviei. Isaia anunța sfârșitul sclaviei lui Israel după deportarea și exilul babilonian între anii 597 și 538 î d Cr., iar Isus anunță sfârșitul sclaviei omului din orice vreme și din orice loc, sclavia păcatului, a nonsensului și a morții.

Anunțul făcut de Isaia este făcut pe baza unui eveniment concret: edictul regelui Ciro din 538 ce a urmat după căderea imperiului babilonean. Această prevedere a permis Israelului să se reîntoarcă în patria sa și să reconstruiască templul. Profetul vede în acest eveniment istoric intervenția providențială a lui Dumnezeu. Regele persan, Ciro este, precum Mesia, trimisul lui Dumnezeu pentru a restaura dreptatea. Poporul a păcătui împotriva lui Dumnezeu și pentru aceasta a fost lăsat în mâinile dușmanilor, dar acum Dumnezeu îl iartă și intervine în favoarea sa.

Și Evanghelia lui Isus este bazată pe un fapt, un eveniment extraordinar și unic: este

Schita predica la Duminica dinaintea Botezului

Scris de Pr.Olimpiu Todorean
Duminică, 03 Ianuarie 2010 00:12 -

---

proclamat un nou edict definitiv, un edict de pace între Dumnezeu și oameni, în persoana umilului profet din Nazaret, Isus. El este Mesia cel așteptat și preanunțat prin personajele istorice ale poporului Israel. Probabil că mulți au văzut în venirea pe tron a regelui Ciro unul dintre atâtea alte lucruri nefaste pentru Israel. Și totuși, Isaia știe să primească noutatea, speranța și acțiunea lui Dumnezeu. În această perspectivă putem să citim și noi pericopele Evangheliei lui Marcu. Isus apare pe scenă ca un profet care face minuni, spune lucruri extraordinare... dar cine este el cu adevărat? Aceasta este întrebarea care trece de la un capăt la altul al cărții. Evanghelistul o spune: este Cristos! Dar cititorul este invitat gradual să-l mărturisească, cunoscându-l personal, punându-se pe urmele sale.

Faptele vieții lui Isus, cu atât mai mult, patima și învierea, sunt povestite de evanghelist nu cu detașarea cronicarului sau cu obiectivismul istoricului, ci cu a profetului care vede, citind mesajul mântuirii pentru om, în acestea o veste bună. Dacă și noi, în același spirit vom reciti, cuvânt după cuvânt, verset după verset, zi după zi, Evanghelia lui Marcu, vom face această minunată descoperire ce ne va aduce mângâiere, bucurie și speranță. Fără de veste ne vom da seama că și pentru noi timpul neîncrederii, dezolării și descurajării a trecut. Viața asumă o nouă perspectivă. Suferința noastră primește un sens și o direcție care nu mai este noaptea morții ci lumina bucuriei. Ne vom simți destinatarii unor haruri, ne vom simți un popor iubit și căutat de Dumnezeu.

Cine este chemat să fie evanghelizator face această descoperire și este chemat să o facă cunoscută și altora. Evanghelia pe care noi o vestim este, deci, un eveniment de bucurie, în măsura în care ne mângâie și ne dă speranță. Dacă sunt mulți încă departe de Biserică, să o spunem limpede, este pentru că noi, creștinii, am uitat principiul fundamental și am redus Evanghelia la o serie de porunci pe care trebuie să le ascultăm dacă vrem să scăpăm de iad.

Dacă Evanghelia se prezintă ca și o vestire a unui eveniment care ne împinge spre împlinire în viitor, atunci spațiul dintre timpul care a trecut și cel care trebuie să vină, este timpul convertirii, acel deșert în care răsună cuvântul lui Ioan Botezătorul, ecoul profetului Isaia:
„pregătiți calea Domnului și drepte faceți cărările sale”
(Mc. 1,3)

Ascultarea Evangheliei nu poate să ne lase indiferenți. Atunci când citim evanghelia și o proclamăm, nu vom fi doar mai instruiți cu privire la trecut, ci ne deschidem la acea veste nouă care transformă viața noastră. Suntem chemați cu un da sau cu un nu. Putem să credem sau să refuzăm. Acest aspect este decisiv. Multe persoane cred astăzi că pot să fie creștini numai pentru simplul fapt că au fost botezați și de mici copii au primit toate sacramentele. Fals. Nu este adevărat. Se înșeală amarnic. A fi creștin cu adevărat înseamnă o continuă, zilnică și

Schita predica la Duminica dinaintea Botezului

Scris de Pr.Olimpiu Todorean
Duminică, 03 Ianuarie 2010 00:12 -

---

asiduă ascultare a Cuvântului lui Dumnezeu, o sfortare pentru a-l realiza în viață. A te reîntoarce la fundamentul Evangheliei înseamnă să auzi înăuntrul tău invitația lui Ioan Botezătorul: „*pregățiți calea Domnului și drepte faceți cărările sale*” (Mc. 1,3). Aceasta implică un botez, adică o imersiune în Evanghelie, o intrarea în povestire, înseamnă a fi ca unul dintre protagoniști și nu ca un spectator extern.

Să ne lăsăm, iubiți credincioși, interpelați, astăzi, de această invitație și să acceptăm provocarea. Să luăm din nou în mâini Evanghelia lui Marcu și să o citim, ca și cum ar fi pentru prima oară. Să încercăm să fim în sintonie cu mesajul său, să pre-gustăm promisiunile, implicându-ne cu faptele vieții pentru a grăbi împlinirea lor. Amin.